

Grad modsat, er det urigtigt, at Overtagelsen af en for det offentlige — maaske i Mellemtiden mellem to Koncessionsperioder til Nødvendighed udviklet — Drift skal bero paa et Hasardmoment, og et saa udpræget Hasardmoment, som der her har været Tale om, hvor der maa regnes med mange Millioner. Det kan debateres — og det skal jeg være meget villig til at debattere med det ærede Medlem i det Udvalg, der er bebudet —, hvorvidt det er rigtigt at have et eller andet Vurderingsmoment ind ved Siden af Aktieovertagelsen, men at dette Vurderingsmoment ikke maa indeholde noget Hasardmoment i større Omtang end nødvendigt og aldeles ikke noget Hasardmoment, som der her har været Tale om — Vurdering af Anlægget fra nyt af i Udløsningsøjeblikket — det — vil jeg straks sige — vil man finde mig som en meget bestemt Tilhænger af.

Derimod blev der indenfor Kommissionen hurtigt fuldstændig Enighed om, at det, Koncessionerne, som altsaa maatte forlænges, maatte og skulde indeholde, det var en Tilrettelæggelse af, at det offentlige, saa snart den Koncessionsperiode, der var Tale om, udløb, hvis det ønskede det, kunde overtage og i Mellemtiden kunde være indtraadt saaledes, at Overtagelsen kunde ske nogenlunde smertefrit, samt at hvis man saa ikke indtraadte, saa forlængedes Koncessionen med smaa Perioder ad Gangen, saaledes at Statens Ret til at indtræde stadig genopvaagnede. Det er det væsentlige af, hvad det Forslag, som her foreligger, indeholder. Jeg vil haabe, Tinget er Kommissionen taknemmeligt for, at det har faaet den Form, at det er et Forslag til Lov om Udfærdigelse af nye Telefonkoncessioner m. m., thi vi stod jo ogsaa der overfor den Mulighed at gøre det til Forslag til Lov om Forandring i Loven af 1897, en upraktisk og kedsommelig Form, som adskillige af de senere Aars Lovgivninger har faaet, men som jeg for mit eget Vedkommende har gjort noget for indenfor Kommissionen at komme bort fra ved denne Lejlighed, fordi det drejer sig her om i alt væsentligt Koncessionsforhold — Ekspropriation skal jeg senere komme til.

Om et andet Spørgsmaal, som den ærede foregaaende Taler giver mig Anledning til at omtale, inden jeg gaar over til det næste, jeg havde foresat mig at sige nogle Ord om, vil jeg indskyde blot en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem var ganske vist paa det rene med, at det Udbytte, her er Tale om, hvad enten det er paa 8 eller 7 pCt. eller hvilket, er en Maksimumsprocent,

og at det ikke er noget, man har givet de koncessionerede Selskaber sikker Udsigt til at faa. Men han mente overhovedet, at dette Udbytte var vel højt anslaaet, han var sikker paa, at Maksimum straks vilde naas, og dernæst var det ærede Medlem inde paa en Afvejning af Forholdet mellem Udbytte og Afskrivning og Overkapitalisering. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der ved denne Lov bliver indført et effektivt Tilsyn. Der har været Tilsyn efter Loven hidtil med de koncessionerede Telefonselskaber, baade efter Loven og ogsaa efter Instruksen, men det er et Tilsyn, om hvilket saavel de høje Embedsmænd, der har siddet i Kommissionen, som den tidligere Minister, der har siddet i Kommissionen, med fuld Enstemmighed har erklæret, at det ikke har været et effektivt Tilsyn. Det Tilsyn, som nu indføres, er det Mening at gøre effektivt, ikke blot med Hensyn til det tekniske, Ledelsen, men ogsaa med Hensyn til Overholdelse af Regnskabsreglementet og deri indeholdte Afskrivningsregler, Tilsyn med, at Afskrivningerne og Udbyttet staar i passende Forhold til hinanden, at Henlæggelserne, hvad den ærede sidste Taler ogsaa var inde paa, virkelig svarer til Værdiforøgelserne, at Udgifterne ellers skal afholdes af Driften o. s. v. Det er Mening, at dette Tilsyn skal være effektivt, og — jeg finder, det bør siges straks ved første Behandling fra denne Talerstol — der er ved Koncessionerne med Flid aabnet Udvejt til, at de ved Koncessionstidens Begyndelse fastsatte Maksimaltakster gennem Tilsynets Virksomhed kan nedsættes i det Øjeblik, det af Ministeren maatte befindes, at det Udbytte, Selskaberne faar ind, er en Udbytning af Telefonabonnementerne. Det er den effektivste Garanti for, at det Udbytte, Selskaberne giver, altid staar i passende Forhold til Tidsomstændighederne. Det er et Udtryk, der findes i Koncessionsbetænkningen, og som er valgt med megen Omhu og efter lang Betænkningstid — Udbyttet skal være passende efter Tidsomstændighederne. Det vil sige, at ifald den almindelige Rente og det passende Udbytte her i Landet er nedadgaaende, maa de koncessionerede Selskaber være paa det rene med, at saa har de heller ikke nogen Forventaing om at beholde store Udbytter selv indenfor de Grænser, Koncessionerne fastsætter som Maksimalgrænser. De maa vente, at saa vil Maksimaltaksterne blive opsagt for at blive nedsat.

Det næste Spørgsmaal, jeg havde besluttet mig til at sige nogle Ord om, er For-